

Forventninger

- Alle har forventninger- men de fleste er kanskje ubevisst?!
- Halvparten av ekteskapene ryker. Den andre halvdel er jo ikke gjennomlykkelige. Så de fleste ekteskap er med andre ord ulykkelige(!) Men ingen går vel inn i ekteskapet med intensjoner om å bli ulykkelig eller skille seg!
 - Mind the gap- forventning og realisme.
- Rosenius: «om du er tvil om du er en synder skal du gifte deg». Å leve i ekteskapet er å leve i helliggjørelse. Der Gud gjør oss mer lik Ham ved å formane, irettesette, beskjære og veilede oss. Det innebærer alltid smerte og tap for vårt eget selv!
 - Poeng: Dette slår inn i det som «skal oppleves lykkelig, endeløs kjærlighet, etc.» og drømmen vår får striper i lakken.
- To syndige mennesker begynner å leve sammen- det må jo bli trøbbel!
 - Oppgitt på, særlig unge kvinner, giftesugne som virker til å tro at bare man blir gift blir alt så bra. Jfr. kristenautomatikk i ekteskapet.
 - Erik Johansen, svensk prest som lever med sine homofile følelser- brodden av «lykken med å leve sammen». «Det å tro at to, med hver sine problemer, klæsjet sammen uten mulighet til å flykte, skulle være så mye bedre enn å være alene med de sammen utfordringene?!»
- Fra vårt ekteskap- jeg hadde nok en for lettvent holdning til at «dette ordner seg». Det å leve sammen forutsetter (faktisk) at det skjer en endring!
 - F. eks. tidsoptimisten!! Tanke under: «det jeg driver med er viktigere».
 - Tenkte jeg kunne fortsette med tempo og engasjement. Og tenkte lite over hva Elisabeth egentlig tenkte om det! Turer i helgene (mesteparten av dagen), arbeide mye, reise og være borte flere dager etter hverandre, ha ansvar i kristen virksomhet som innebærer forberedelse og mye ansvar.
 - Poeng: Jeg tenkte ikke engang på at Elisabeth tenkte annerledes om det! Da gikk det til Elisabeth sa fra så høyt at jeg ikke kunne fortsette uten at det kom til en konfrontasjon. Som sjelden er spesielt behagelig!
- «Hvorfor sa ingen det?» Gary Chapman